

Artikelserie fra Handicap Løgumgaard

Hanne føler sig godt tilpas på Hasselvej 4 i Løgumgaard

Digeposten har i de seneste uger og måneder besøgt »Handicap Løgumgaard« og det er der kommet en artikelserie ud af. I alt 5 artikler om livet på, i og omkring Handicap Løgumgaard.

At bo og leve i Handicap Løgumgaard er en fornøjelse - i hvert fald når man spørger Hanne, der bor på Hasselvej 4 og godt kan lide både personalet og naboerne.

11 vidt forskellige borgere med fysiske og psykiske handicaps bor sammen i leve-bo-miljøet på Hasselvej 4 i Løgumgaard. De har hver deres lille lejlighed, der er indrettet med det de godt kan lide, og de er delt op i 3 enheder, Vest, Øst og Midt. I enhed Vest møder vi Hanne, der er udviklingshæmmet og lam i store dele af kroppen, men hun har et godt humør og en direkte fremtoning. Hanne fylder snart 53 år og er den eneste beboer i afdeling Vest der har sprog og da Digeposten kiggede forbi var Hanne i et muntert humør og klar til at fortælle om hverdagen på Løgumgaard.

Hanne har boet på Hasselvej 4 i nogle år og inden da, boede hun i Loækparken. Hannes mor bor i lokalområdet og er en jævnlig gæst i lejligheden og i det tilstødende fælleskøkken.

Hjælp til et godt liv

På afdelingen er der altid en pædagog eller medhjælper på arbejde og da Digeposten var på besøg var det Anette der var på job. Pædagogens fornemste opgave er at sørge for beboernes trivsel. Der er daglige ting, som servering af mad og kaffe og beboernes hygiejne. Men trivsel består også af godt samvær og omsorg og der bliver snakket og nusset hele tiden.

I en snak med Anette, fortæller hun om sine voksne børn der ikke længere har brug for hjælp. Hanne afbryder og siger med det største smil: »Så det

godt du har mig!« Et tydeligt tegn på at Hanne er bevidst om at hun får hjælp af Anette, men samtidig også tegn på hun ikke reflekterer over sin situation, men bare er til og er glad for den hjælp hun får på afdelingen.

Gammel Dansk, ja tak

Hverdagen i leve-bo-miljøet er lagt i faste rammer. Det gør beboerne trygge og skaber en genkendelighed der giver ro. Hanne starter hver dag kl. 6.30 med at blive vækket og komme i bad. Og så har Hanne en rutine der ikke er helt som de andres, for hun starter morgenmåltidet med en pæn stor gammel dansk - det kan hun lide og det bekommer hende godt.

Efter morgenmaden hjælpes Hanne til værkstedet, hvor hun hjælper til med bagning, madlavning og drikker en masse kaffe sammen med de andre beboere og medarbejdere.

Det er en rutine hun er glad for. Hun kommer ud blandt andre og det giver en naturlig træthed. Kl. 13.30 kommer Hanne derfor hjem igen, hvor der er tid til en middagslur frem til eftermiddagskaffen kl. 16.00. Hanne får sin kaffe i stuen, hvor hun lytter til radioen og ofte også får en snak med personalet.

Når aftensmaden er klar, kommer hun sammen med de 4 øvrige beboere, fra enhed Vest, ind i køkkenet, hvor hun får serveret maden. Og spørger man Hanne, måtte det gerne være pølser eller frikadeller, så ofte som mulig, for det er livretten. Dagen slutter igen i stuen i Hannes lejlighed, hvor hun ser

TV og får knæbrød med skæreost lidt til aftenkaffen.

Hella griner også

Særligt det fælles måltid om aftenen hører til Hannes gode øjeblikke, for her er hun sammen med både personalet og de 4 andre beboere og da er der god plads til lidt smådrillerier og gode grin.

Stemningen rundt om bordeet er hjemlig og rolig og personalet går ind i hjælpeopgaven som en naturlig del af måltidet, hvor dem der har brug for hjælp, får hjælp og dem der har brug for motivation får det.

Der bliver også tjattet lidt til hinanden og pædagog Anette kommenterer det gode humør. Pludselig siger Hanne »Hella griner også - jeg kan se det« og netop i sådan et øjeblik bliver det tydeligt at fællesskabet beboerne i mellem er tæt og stemningen god, forklarer Anette.

De gode oplevelser

Og humør skal der til. F.eks. skal Hanne tage medicin hver dag og det bryder hun sig bestemt ikke om, piller gider hun bestemt ikke, men hun er nu alligevel flink til at tage dem, siger hun.

Der er også de gode oplevelser, når Beboer og personale er afsted én og én. Bl.a. på shoppingtur til Tønder, når julegaverne skal købes, eller den årlige koloni, hvor de 5 beboere i Vest-enheden er afsted på 4 dagstur sammen med 5 personaler. Sidste år var Hanne Ved Slette Strand hvor højdepunktet var en hestevognstur og aftenhyggen, hvor der også smuttede 3 glas rødvin indenborde. Til Maj i år

” På afdelingen er der altid en pædagog eller medhjælper på arbejde ”

Der er altid musik i Hannes lejlighed, lige fra hun står op om morgenen til hun går i seng om aftenen kører radioen eller også sætter hun en af de mange CD'er på, der står i cd-reolen i baggrunden. Musik skal der til, er Hannes livsfilosofi.

Hanne er udviklingshæmmet og lam i store dele af kroppen, men hun har humøret med sig, når hun sammen med Anette kører rundt i lejligheden og samtidig får en god snak om musik og hverdagens gøremål.

går turen til Dronningens ferieby i Nordjylland.

Andy er den bedste

Til sidst i den gode snak med Anette og Hanne kommer vi også ind på de mange andre der arbejder på afdelingen og da

kommer der også en lille hemmelighed frem.

For Hanne fortæller at de alle er søde, men at der nu alligevel er forskel på folk. Alle har vi jo vores favoritter og for Hanne er det når Andy har nattevagt. Andy kalder Hanne for hans lil-

le skat og når det er Andy der har hjulpet Hanne op om morgenen, så er dagen bare lige endnu en tand bedre.

